

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **R. P.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, IČO: 00006963**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 12. 2024, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalované uvedeným ve výroku tohoto rozsudku byly podle § 88 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „ZOPSZ“) a podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 18. 7. 2024, č. j. X, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyni zamítnuta

žádost o nové posouzení invalidity (přezkum data invalidity) pro nesplnění podmínek § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobkyně je přesvědčena, že její invalidita vznikla o několik let dříve, než uvádí žalované rozhodnutí, tj. dříve než 22. 4. 2015. V této souvislosti žalobkyně namítala, že žalovaná porušila § 3 správního řádu, protože dostatečně nezjistila zdravotní stav žalobkyně v období od 1. 1. 2010 do 21. 4. 2015. Žalovaná neuvedla, jaký vliv na hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti měla další zdravotní omezení žalobkyně, zejména její obezita. Žalobkyně má za to, že do roku 2014 trpěla obezitou II. stupně (v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že v roce 2014 je zdokumentována progresse obezity na III. stupeň). Žalovaná také nezohlednila každodenní užívání úlevových léků ani jak často docházelo k exacerbacím v jednotlivých letech daného období.
3. Podle žalobkyně také není zřejmé, na základě, jakých úvah dospěla žalovaná k závěru, že v období od 1. 1. 2010 do 21. 4. 2015 činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně právě 30 %. Zároveň v rozhodnutí není posouzen vliv dalších posudkově významných zdravotních omezení, např. obezita v I. stupni je sama o sobě hodnocena 10 % snížení pracovní schopnosti (bez ohledu na to, zda a jak je léčena).
4. Žalovaná podle žalobkyně porušila také § 2 odst. 3 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, neboť podle žalobkyně měla být navýšena horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti již pro období od 1. 1. 2010 do 21. 4. 2015, a to především kvůli již zmiňované obezitě. Žalobkyně již 26 let váží více než 95 kg při výšce 164 cm.
5. Z výše uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.
6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na důvodech uvedených v napadeném rozhodnutí a současně navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí MPSV ČR.
7. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí bez nařízení jednání (srov. § 76 odst. 1 s. ř. s.) podle právního a skutkového stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí podle § 75 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žalované rozhodnutí je nepřezkoumatelné. K tomu viz dále.
8. Dne 5. 3. 2025 krajský soud obdržel správní spis. V prvostupňovém rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 7. 2024, č. j. X, je uvedeno: „Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Svitavy ze dne 23. 5. 2023 nebyl účastník řízení v době od 17. 12. 2008 do 31. 12. 2009 plně invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, ve znění pozdějších předpisů, do 31. 12. 2009, nebyl ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zdp. (...) Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.“ V této části odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je barevně zvýrazněno datum vydání posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Svitavy a tužkou dopsána poznámka: „telefonicky konzultováno, (...) pokusí se zjistit správné rozhodnutí“, současně je zde dopsáno „3. 7. 2024?“. Žádný posudek ani rozhodnutí ze dne 3. 7. 2024 však nebyl součástí spisu.

9. Bez reakce na tuto poznámku (podle obsahu spisu) i žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí za podklad prvostupňového rozhodnutí [podle § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 4 ZOPSZ] označila posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Svitavy ze dne 23. 5. 2023.
10. S ohledem na dopsanou poznámku u prvostupňového rozhodnutí, ale i s ohledem na datum vydání uvedeného posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Svitavy (prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno o více než rok později, tj. 18. 7. 2024) tak vyplývají pochybnosti o tom, zda uváděný posudek byl skutečně podkladem prvostupňového rozhodnutí.
11. Po výzvě soudu ze dne 7. 3. 2025, ve které bylo upozorněno nejen na tyto nesrovnalosti, ale i na neúplnost spisu (obsahem spisu nebyl např. posudek, který byl podkladem žalovaného rozhodnutí), soud obdržel další část spisu, jehož součástí byl mimo jiné posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 3. 7. 2024. Tedy posudek, na který zřejmě odkazuje (resp. na datum jeho vydání) poznámka u prvostupňového rozhodnutí. Součástí spisu byl také posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 11. 10. 2024, který byl podkladem žalovaného rozhodnutí na základě § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 7 ZOPSZ. V tomto posudku posudkový lékař Institutu posuzování zdravotního stavu uvedl, že: „*potvrzuje závěry posudkového lékaře v prvním stupni ze dne 3. 7. 2024*“.
12. Pochybnosti o správnosti podkladu rozhodnutí vyplývaly již v prvostupňovém řízení, a to nejen s ohledem na dopsanou poznámku zpochybňující označení správného posudku, ale i s ohledem na datum vydání posudku, když, jak bylo uvedeno, prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno o více než rok později než uvedený posudek. Správní orgán přitom měl k dispozici aktuální posudek (vzhledem k datu vydání rozhodnutí), a to ze dne 3. 7. 2024. Vypracování tohoto posudku by v případě, že by z něho Česká správa sociálního zabezpečení neměla vycházet, pozbývalo významu.
13. Tuto nejasnost žalovaná neobjasnila, naopak bez dalšího mechanicky závěry prvostupňového rozhodnutí převzala, a to nejen přes výše popsané pochybnosti, ale i přesto, že je tento závěr v rozporu s posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 11. 10. 2024, který byl podkladem žalovaného rozhodnutí. Posudkový lékař zde „*potvrzuje závěry posudkového lékaře v prvním stupni ze dne 3. 7. 2024*“, oproti tomu žalovaná odůvodňuje závěry prvostupňového rozhodnutí tím, že: „*podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Svitavy ze dne 23. 5. 2023 nebyl účastník řízení v době od 17. 12. 2008 do 31. 12. 2009 plně invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, ve znění pozdějších předpisů, do 31. 12. 2009, nebyl ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zdp. (...)*“
14. Z prvostupňového i napadeného rozhodnutí tak vyplývají důvodné pochybnosti o tom, z jakého skutkového stavu správní orgán skutečně vycházel, neboť není jednoznačné, na základě, jakého posudku bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Jedná se přitom o zásadní skutečnost, neboť posudek o zdravotním stavu slouží jako odborný podklad pro rozhodnutí o žádosti o invalidní důchod. Vlastní posouzení zdravotního stavu žadatele o invalidní důchod totiž nevykonává přímo žalovaná, ale lékaři se specializací na posudkové lékařství disponující odbornou kompetencí ke stanovení dominantního zdravotního postižení a míry poklesu pracovní schopnosti žadatele.
15. Krajský soud má přitom za to, že se v daném případě nejedná o zjevnou chybu v psaní ve smyslu § 70 správního řádu. Posudky ze dnů 3. 7. 2024 a 23. 5. 2023 se liší nejenom svým

datem vydání, ale také stanovenou dobou platnosti, výčtem lékařských zpráv, ze kterých posudkový lékař vycházel, a mimo jiné také orgánem, který je vydal.

16. Na základě uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žalované rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a zároveň pro rozpor s obsahem spisu podle § 76 odst. 1 písm. b) téhož zákona. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajský soud přihlédl z moci úřední, neboť vady v nyní projednávané věci spočívající v nepřezkoumatelnosti brání věcnému přezkumu a posouzení důvodnosti žalobních námitek. (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, sp. zn. 2 As 34/2006; rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz).
17. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalované rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaná vázána právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení žalovaná odstraní výše uvedené pochybnosti o podkladu prvostupňového rozhodnutí a v návaznosti na to zvolí další vhodný postup [s ohledem na to, že postup podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu je zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vyloučen].
18. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Protože žalovaná nebyla ve věci úspěšná a žalobkyni žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně